

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.322/7 2019. gada 30.jūlijs
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Keipenieši stāsta, kā viņi pavada vasaru
- Par profesijas izvēli atmiņās dalās Skaidriete Sarkalne
- Par siltumapgādi Keipenes ciemā
- Keipenes pamatskolas aktuāla informācija
- Kultūras afiša, sludinājumi, mūžībā aizgājušie, stārķa ziņas u.c.

Vasaru kā debesis Dievs ir vaļā vēris... (E.Kezberē)



Vasara... tu esi brīnišķīga pat tad, ja lietus dažreiz gāž kā ar spaiņiem un brīžiem ir tik auksts, ka jāvelk mugurā biežā jaka un jāmeklē pēc siltām zeķēm. Tevī ir tik daudz gaismas, gaišuma un krāsainības, ka lūpu kaktiņi, tevī raugoties, negribot pavelkas uz augšu un pat visskābākās sejas atplaukst smaidā un kļūst saldas.

Latvijas daba izdzīvo četru gadalaiku ciklu. Un katrs gadalaiks mūsu dvēseles rosina uz kaut ko. Tu, vasara, mūsu dvēselēm dod vieglumu, prieku, lidojumu. Domām vairs nav smaguma, gribas visu paspēt, visu izdarīt, izbaudīt, būt kustībā un dabā, uzvilkt mugurā kaut ko košu un plīvojošu, un raibu kā tavas plāvas, kas iesākumā priecē ar krāsainiem ziediem un trauslajām smilgām, pēc tam reibina ar tikko nopļauta siena smaržu.

Tevī, vasara, viss ir pārākajā pakāpē: smaržas, krāsas, garšas, gaismas, tu kā negause esi sevī savākusi visu labāko un skaistāko, neatstājot neko daudz no tā gadalaikiem, kas seko aiz tevis. Un, tevis iedvesmoti, arī mēs kļūstam negausīgi un cenšamies paspēt pēc iespējas vairāk.

Tikai vieglu ēnu uz tavām saulainajām dienām sākuši mest sērmūkšļi, kuru ogas tagad, jūlija beigās, jau sākušas sārtoties. Bet, ja sērmūkšļi sārtojas, tad ir skaidrs, ka saules sakarsušajā pakausī jau jūtama rudens vēsā elpa. Un šogad sērmūkšļi pilni ogām. Bet, ja pilādzim daudz ogu, būšot garš un lietains rudens...

Bet pagaidām domas par rudeni atvairīsim tālu prom! Un turpināsim izbaudīt tevi, vasara!

Keipenieši izbauda vasaru - ogojot un sēņojot

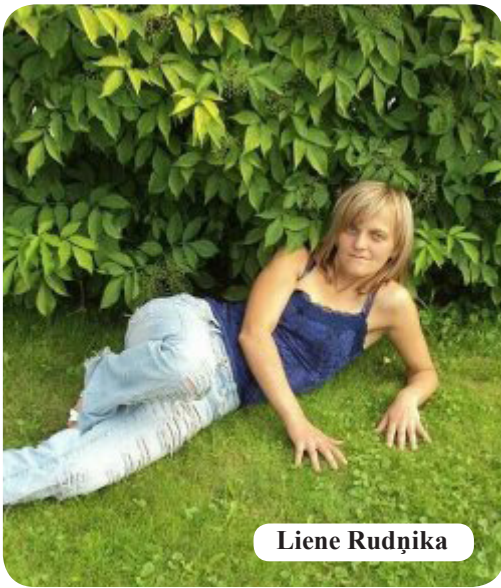


Māris Liepiņš: - Pašlaik man ir atvaļinājums. Pagājušajā vasarā atvaļinājuma laikā strādāju, pelnīju naudu, lasot meža ogas. Mežā kopā ar citiem pavadīju garas stundas. Šogad izlēmu atvaļinājuma laikā atpūsties, jo citādi, atgriežoties no atvaļinājuma, nemaz neesi atpūties, jūties kā izspiests citronš. Šogad meža ogas lasu tikai savām vajadzībām.

Meža aveņu šogad nav, arī melleņu ir maz. Manas iecienītākās melleņu lasīšanas vietas ir Pečoru purvs un Bērza purvs. Vairāk melleņu ir Bērza purvā. Laikam tur mellenes ziedēšanas laikā mazāk skārusi salna.



...svinot /vai nesvinot/ dzimšanas dienas. Runā jūlija jubilāres



Liene Rudņika

Man patīk svinēt savas jubilejas. Man dzimšanas diena iekrīt vasarā - jūlijā, un vasara ir kā radīta priekam, atpūtai un svinēšanai.

Skaistākā dzimšanas dienas dāvana, ko esmu saņēmusi, laikam ir dāvana, ko šogad saņēmu no saviem mīļajiem. Kad ieradās mājās pēc nakts maiņas, mani sagaidīja skaisti izrotāta istaba, gardas kafijas tasīte un pascepta kūka. Un šai dāvanai piedevā bija pārsteigums no bērnības drauga Pičuka, kurš mani aizveda uz balli!

Es domāju, ka vīrietim sievietei dzimšanas dienā nevajadzētu dāvināt ikdienišķas lietas – katlus, pannas, dvieļus, gludekļus, bet izdomāt kaut ko īpašu, kādu pārsteigumu, kas sievieti tiešām iepriecinātu.

Mana sapņu dzimšanas diena noritētu tā: es savāktu visus mīļos un tuvos cilvēkus kopā pie dabas kāda ezera krastā un tad svinētu. Cerams, ka lietus nelītu un neiztraucētu manu sapņu dzimšanas dienu.

Dzīvojot laukos, man pietrūkst izglītojošo pasākumu (teātris, kino, izstādes), kafējnīcas, kur pasēdēt ar draugiem pie kafijas tasītes, un ļoti gribētos Ķeipenē bērnu rotaļu laukumu, kur pavadīt brīvo laiku ar savu bērnu un tikties ar citām māmiņām. Vispār – man laukos dzīvot patīk, jo esmu te dzimusi un augusi. Esmu laimīgs cilvēks, jo man ir viss, - meitiņa, mamma, brālis un divas pašas mīļākās māsīcas, kas vienmēr mani atbalsta un ir kopā ar mani!

Gadu pirms pusgadsimta jubilejas es jūtos labi: man nav veselības problēmu, varu strādāt, neesmu vientuļa. Ko vairāk var vēlēties?

Jubilejas tuvošanās manī nerada ne smeldzi, ne pacilātību, ne arī prieku, kaut arī vajadzētu priecāties, ka jau tik ilgi nodzīvots. Jubilejas diena pienāks, tāpat kā citas dienas, un paies tikpat ātri kā citas dienas. Tāda ir dzīve. Tāpēc dzimšanas dienas nesvinu.

Ja es vinnētu čeku loterijas galveno naudas balvu, no šīs naudas sev es nenopirktu neko. Ir tik daudz citu svarīgu vajadzību: māja jāremontē, ūdensvada mājā nav. Ir tikai vecā koka aka, kurā ik pa laikam sakrīt gliemeži un visādi kukaiņi. Un es čeku loterijā arī nemaz nepiedalos – negribas ķēpāties ar čekiem, un man loterijās arī nekad nav paveicies.

Dzīvē mani patiesi iepriecina sīkas un vienkāršas lietas. Atnāku mājās no darba, zāle nopļauta – prieks. Dēļ visu dienu nav nosēdējis pie datora, ir kaut ko mājās padarījis – atkal priecājos. Vēl priecājos arī, ka manis sētais un stādītais labi aug. Par meitām, kuras dzīvē ir pie vietas, kaut arī ārzmēs. Par savu pirmo mazbērniņu – mazmeitiņu Rebeku.

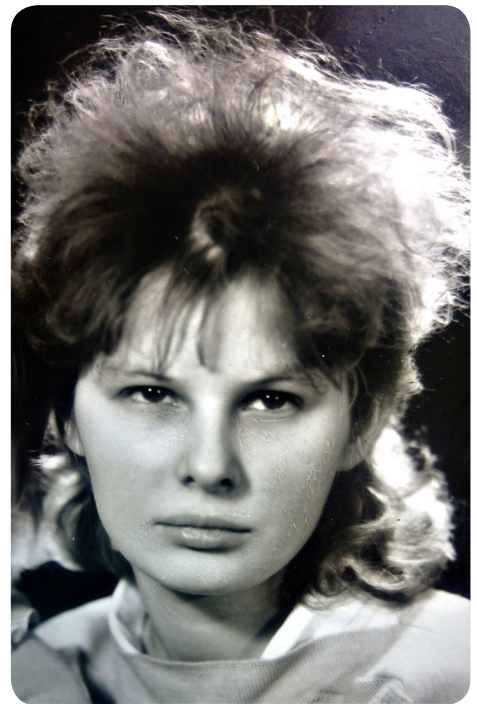
Satracināt dzīvē mani var arī vienkāršas, ikdienišķas lietas. Piemēram, atbrauc otras mājas puses īpašnieks un taisa troksni, skaļi klausās mūziku. Bet man patīk miers un klusums.

Patiesībā manā dzīvē vairāk ir bijis satricinājumu, nevis satracinājumu. Es tos saucu par trakajiem gadiem, kad viens pēc otra nomira mans pirmais vīrs, viņa māte un vecmāte un sākās strīdi ar vīra radiem. Labi, ka tas viss aiz muguras.

Zied vasara, un zied sapņi. Mani sapņi nelidinās mākoņos, tie staigā pa zemi un ir praktiski. Gribētu mājā ievilkāt ūdeni, lai visa veļa nebūtu jāmazgā ar rokām.

Es nepieturos tikai pie saviem sapņiem, bet painteresējos arī, par ko sapņo mans vīrs, ko viņš grib. Bet tas gan man viņam nemaz nav jāprasa, tāpat zinu, par ko var sapņot cilvēks, kas no bērna kājas makšķerē.

Vispār – man ir paveicies, laikam otrā jaunība iestājusies, jo man šādā vecumā ir jaunāks un labāks vīrs blakus, nekā esot jaunākai. Varu tikai priecāties, ko arī daru.



Aija Linde /jaunības bilde/

...apmeklējot svētkus

Ķeipenietis Andris Upenieks sociālajā tīklā „Facebook” nesēn bija ielicis šādu savu atziņu: „Filosofija māca apmēram tā: nelasīta grāmata, nespēlēta nošu lapa nav kultūra, arī lasīta un spēlēta tā nav. Kultūra ir tā, kas iekrīt dvēselē...”

Nupat 6.jūlijā Ķeipenē notika tradicionālie ikgadējie Ķeipenes pagasta svētki “Svētki vasaras plaukumā 2019”. Vai šie svētki iekrita dvēselē? – par to runā svētku dalībnieki - ķeipenieši (esošie un bijušie).



Inese Lazdiņa: - Keipenes pagasta svētkus apmeklēju vienmēr. Sogad pagasta svētkos iesaistījos diezgan aktīvi. Pirmssvētku dienā izstaigāju Keipenes plavas, lasot ziedus kompozīcijai. Sogad veidojām citādāku ziedu kompozīciju nekā pagājušajos svētkos, un man tas patika.

Tad vēl izmēģināju savus spēkus maratonā „Apkārt Keipenei”. Izturēju līdz galam skrējieni.

Patika jaunā svētku atrakcija „Jo pliks, jo traks”- šļūkšana pa plēvi, uz kuras uzliets ūdens. Tikai žēl, ka tajā piedalījās tikai bērni. Pieaugušie diemžēl neuzdrošinājās ļauties mazam trakumam.

Arī svētku koncerts - sadancis ar jestrēm dančiem – mani iepriecināja. Un kur nu vēl jautrā balle! Svētki bija izdevušies! –



Vadims Gurinovičs: - Ja godīgi, tad no šiem svētkiem es neko daudz neredzēju, jo šajos svētkos visu laiku pavadīju uz volejbola laukuma vai pie tā. Diemžēl tāpēc es neko daudz nevaru pateikt par šiem ikgadējiem pagasta svētkiem.

Ļoti patīk, ka šajos svētkos tiek piesaistīti tik daudz dažādu deju kolektīvu.

Bet volejbola sacensībās mums veicās. Mūsu komanda “Heijā vimbas” pludmales volejbolā ieguva 1.vietu un Keipenes kausu 2019. Bija vērts censties! -



Attēlā no kreisās - Vadims un viņa komandas biedri Kristīne Reimane un Rihards Vītoļiņš

Raivis Vingris: - Pagasta svētku norisēs no rīta un dienas laikā es nepiedalījos, jo man bija jāstrādā – ir taču siena laiks! Vakarā mums ar sievu bija jāuzstājas koncertā kopā ar Keipenes vidējās paaudzes deju kolektīvu „Dandzis”. Tas bija mūsu pēdējais koncerts kopā ar „Dandzi”, jo esam izlēmuši pārtraukt dejošanu.

Svētku koncerts bija grandiozs un izdevies, tikai deju kolektīvi pārsvarā nebija

pilnā sastāvā – tikai seši vai četri pāri.

Bet balle bija vienkārši super! Keipenes estrāde tādu balli vēl nebija pieredzējusi! Tik daudz cilvēku, un visi dejo! Visiem pat vietas nepietika! Gadsimta balle, ja tā var teikt!

„Lustīgais blūmīzers” arī bija uzdevuma augstums, spēja visus iekustināt - kā mūziķi bija ļoti interesanti un pozitīvi.

Keipenes estrāde pat piedzīvoja šobrīd tik populārās dejas „Es izjāju



Zinta, Raivis un Evita Vingri - visi dejojāji

prūšu zemi” izpildījumu. Viss bija vienkārši ideāli! Mēs pat nodancojām līdz pulksten diviem, kaut arī sešos jau bija jāceļas augšā! -

...ceļojot



Tobiasu ģimenei patīk ceļot, paņemot līdzi arī draugus

Keipenieši ceļo

Vasarā ir ceļojumu laiks. Ir mūžīgie ceļotāji un mājās sēdētāji. Pie mūžīgajiem ceļotājiem sevi droši var pieskaitīt Tobiasu ģimene, kura ceļojumos devusies arī tad, kad bērni bijuši mazi. Nu jau bērni ir izauguši un ģimenes ceļojumos dodas kopā ar savām otrajām pusītēm.

Šīs vasaras ceļojuma pieredzē dalās **Inita Tobiase**. Šoreiz par trīs dienu ģimenes braucienu ar savu transportu – 9-vietīgu autobusu – uz Sanktpēterburgu nupat, jūlijā.

Sanktpēterburgas apmeklējumam trīs dienas ir par maz

- Uzreiz varu pateikt, ka trīs dienas Sanktpēterburgas apskatei tomēr ir par maz. Ja gribat doties uz Sanktpēterburgu, tad ceļojumam ielānējiet vairāk dienu. Vīza uz Krieviju arī nav lēta - 70 eiro, un, ja esi nopircis vīzu par 70 eiro, tad droši vien Krievijā vajag apskatīt kaut ko vairāk. Mums šim – vairāk – īsti neiznāca laika, jo mēs izbraucām no Keipenes

Turpinājums no 3.lpp.

ceturtdienas vakarā un atgriezāties mājās pirmdien sešos no rīta. Ceļš uz Sanktpēterburgu arī nav nemaz tik īss – gandrīz 600 kilometru.

Krievijas teritorijā iebraucām no Igaunijas Luhamā robežpunkta. Diemžēl uz robežas nācās nīkt veselas piecas stundas, bet pati dokumentu, autobusa un mūsu mantu pārbaude notika raiti un bez aizķeršanās.

Uz robežas bija jāaizpilda dokumenti. Te ar padomu palīdzēja citi rindā stāvošie robežas šķērsotāji, kuri, acīmredzot, robežu šķērso bieži un bija zinoši.

Varbūt mums šoreiz ar robežas šķērsošanu nepalaimējās, jo Tartu ceturtdienas vakarā bija noticis amerikāņu smagā metāla grupas "Metallica" koncerts, ko apmeklējuši ap 60000 cilvēku, tai skaitā arī fani no Krievijas. Koncertam beidzoties, „Metallica” fani no Krievijas atgriezās mājās tieši ap to laiku, kad mēs šķērsojām robežu. Bet tie visi ir tikai sīkumi, kuri nespēj ietekmēt pieredzes bagātu ceļotāju omu.

Sveika, Krievija!

Krievijas laukus un Pleskavu mēs redzējām tikai pa busiņa logu. Un tas, ko mēs redzējām pa logu un kas mūs pārsteidza, bija milzīgi latvāņu lauki. Šķiet, ka Krievijā par latvāņiem neviens nesatraucas un necenšas tos apkarot.

Lauku kopskats ir visai bēdīgs. Pelēkas, nesakoptas mājas, kurām visām apkārt sētas – pussagāzušās, nesalabotas. Reti pie kuras mājas redzējām puķu dobi. Raksturīgi, ka apkārt mājai ir liels lauks, kuru varētu apstrādāt un tajā kaut ko iesēt vai iestādīt, bet šis liels lauks stāv nesakopts un aizaudzis, taču pie pašas mājas logiem vai lieveņa ir kartupeļu vagas. Tas nu mums likās dīvaini. Kā no mājas velies, tā ievielies kartupeļu vagā.

Ceļmalas piesvaidītas ar visu ko, ap šoseju izplauta neliela ceļa zona, bet tālāk viss aizaudzis.

Sanktpēterburga, protams, ir cita pasaule kā lauki. Tā ir rūpīgi kopta, grezna un skaista pilsēta. Sagaidīja gan mūs ne pārāk viesmīlīgi – ar pamatīgu lietu, kas pēcpusdienā mazliet norima, ļaujot mums sākt pilsētas apskati.

Ar ko mūs Sanktpēterburga pārsteidza

Lielākos un skaistākos Sanktpēterburgas tūrisma objektus apskatījām. Ziemas pili ar tajā atrodošos Valsts Ermitāžu tikai no ārpuses, jo stāvēt milzīgajā rindā mums nebija ne vēlmes, ne laika.

Patika Pēterhofa – kādreizējā karaliskā pils, ko ieskauj skaisti un kopti dārzi ar daudzām strūklakām, arī Petropavlovskas cietoksnis.

Bijām arī apskatīt slaveno revolucionāro kreiseri „Aurora”. Uz tā gan neuzkāpām, jo pie tā aizgājām par vēlu – apmeklētājiem tas todien jau bija slēgts.

Naktī ar kuģīti braucām pa Ņevu un noskatījāmies tiltu pacelšanu.

Bijām arī greznajā Katrīnas pilī, kas atrodas 24 km no Sanktpēterburgas.

Jāpiebilst, ka, ejot uz tūrisma objektiem, līdzī jāņem pase, jo pase tiek prasīta, lai zinātu, vai jūs esat Krievijas pilsonis vai ārvalstu pilsonis. Ārvalstniekiem ieejas biļetes cena ir divas reizes lielāka. Ja vietējie par biļeti maksā 450 rubļus, tad ārvalstu tūristi - 900 rubļus (12,74 eiro).

Redzējām daudz, un pozitīvu iespaidu arī ir daudz. Ir vērts uz Sanktpēterburgu doties.

Protams, arī šeit viss nav ideāli. Pirmoreiz dzīvē reāli saskārāmies ar problēmu, ko dēvē par overtūrismu. Overtūrisms Sanktpēterburgā izpaužas kā ķīniešu tūristu bari visos ievērojamākajos tūrisma objektos. Šie tūristi ir skaļi, veido garas rindas pie objektiem, ilgi fotogrāfējas, neļaujot tūrisma objektam piekļūt citiem interesentiem, atstāj aiz sevis netīrību un nekārtību. Nokļūstot šādu tūristu pulī, sajūties kā bišu stropā, no kura gribas ātrāk izkļūt.

Otra nepatīkama lieta Sanktpēterburgā ir ekstrēmais braukšanas stils. Atļautais braukšanas ātrums pilsētā ir 60 km/stundā, taču braucēji to neievēro un brauc uz visiem 100 km/stundā. Arī pārējie ceļu satiksmes noteikumi bieži vien tiek pārkāpti. Mēs Latvijā neesam pieraduši pie tāda braukšanas stila, mēs esam daudz disciplinētāki.

Tas varētu interesēt potenciālos ceļotājus

Mēs divas nakts pavadījām hostelī. Mums palaimējās, ka visa mūsu kompānija (8 cilvēki) tikām vienā istabā. Dzīvošanas apstākļi hostelī bija labi, hostelis atradās pilsētas centrā. Hostelis neizmaksāja pārāk dārgi – divas nakts 50 eiro vienam cilvēkam.

Kad hosteli atstājām, darbiniece atnāca un mūsu klātbūtnē pārskaitīja divieļus un gultas veļu. Pat ieskatījās, vai segas pārvalkā ir sega. Tas mums likās mulsoši. Tomēr – mums ir jāpieņem viņu kārtība.

Potenciālos ceļotājus varētu iepriecināt arī degvielas cena Krievijā. Tā ir 49 rubļi par litru (apmēram 70 centi).

Veikalus „neķemmējām”, tāpēc cenas salīdzināt nevaru. Pārtikas



Sanktpēterburgā ir daudz skaistu strūklaku

veikalos, protams, iegriezāties un secinājām, ka atsevišķi pārtikas produkti tur ir lētāki nekā pie mums. Pārsteidza Latvijas biežpiena sieriņu „Kārumis” cena veikalā – tā bija 1 eiro par sieriņu.

Vienu reizi pavakariņojām restorānā. Nebija ļoti dārgi un bija kvalitatīvi un labi. Atmiņas par padomju laikiem mani vilināja iegrieztiem kādā no daudzajām kafejnīcām ar nosaukumu „ēdnīca”: Столовая № 1, столовая „Тарелки”, столовая “Макароны” bet ceļabiedri neatbalsēja mani šajā vēlmē.

Vasara vēl nav beigusies, arī rudenī vēl var ceļot, tāpēc, kā Mirtas tante teica: „Seglojiet Pelēcīti!” un brauciet uz Sanktpēterburgu! Ir vērts!

Ja Keipenē gadās apmaldīties trijās priedēs, ja pēkšņi uz līdzenas vietas piemetas vadātājs un zūd orientācija, iegriezieties Keipenes Krustiņu kvartālā! Un viss taps skaidrs! Gluži ne viss, bet pareizais virziens un pieveicamie kilometri gan!



Par vienu no svarīgākajām dzīves izvēlēm

Pirms mēneša Keipenes pamatskolu beidza 11 jauniešu. Skolu beidzot, jauniešiem bija jāizdara pirmā nopietnā izvēle savā mūžā: ko darīt tālāk, kur mācīties?

Izvēlēties sev piemēroto profesiju ir ļoti svarīgi, jo šis pirmais patstāvīgais lēmums ietekmēs visu turpmāko dzīvi. Tiesa gan – mācīties un kaut ko jaunu apgūt var visu mūžu. Profesiju izvēloties, jāprot skatīties tālu uz priekšu, jo daudzas šodienas profesijas nākotnē vienkārši izzudīs. Cerams, ka skolas absolventi savas izvēles ir izdarījuši, un tās neliks viņiem vilties.

Šķirstot senāku laiku periodiku, atradu divus rakstus par keipeniešu Skaidrīti Sarkalni, kura savulaik (pag. gs. 60.gados) ir izvēlējusies apgūt tiem laikiem sievietei avangardisku profesiju – izmācījusies par traktoristi un pēc tam arī par šoferi. Kāpēc tā? Un vai nekad nav savu izvēli nožēlojusi? – par to uz sarunu aicināju Skaidrīti Sarkalni.

Laikraksta „Padomju Ceļš” vienā no 1964.gada numuriem ir raksts par Jums. Tajā Jūs esat raksturota kā slaida meitene ar spriganām acīm. Kāpēc slaika, trausla meitene izvēlējās kļūt par traktoristi? Atceroties padomju laika traktoristus Belarus, MTZ, kāpurķēzniekus, tāda jaunas meitenes izvēle pārsteidz.

- Avīzes korespondente nav rakstījusi taisnību – es jaunībā nebiju trausla meitene, es biju meitene ar krampi, kurai tādi meiteņu darbi kā rokdarbi nepadevās un nesaistīja. Varu atzīties, ka skolā uzdotos rokdarbus manā vietā izpildīja mamma. Labprātāk būtu darbojusies ar tehniskām vai elektroniskām iekārtām, bet skolā tādu iespēju nebija. Ja atzīstos godīgi, tad mana profesijas izvēle tomēr bija - stiprs, labi piešūts, pat pieskaņots pēc krāsas, bet tomēr ielāps uz padomju īstenības saplēstiem sapņiem...

Manā jaunības laikā skanēja partijas aicinājums: - Meitenes pie stūres!- Es gan partijas lozungus diez ko galvā neņēmu, bet, tā kā traktorista un šofera profesija tajā laikā bija cienījama un prestiža, tad izlēmu to apgūt. Vecāki pret to neko neiebilda. Liela mācīšanās gan nebija – Keipenē notika kursi, kurus izgāju un ieguvu traktora vadītāja tiesības, bet pēc diviem gadiem arī šofera tiesības. -

1964.gadā padomju saimniecībā „Keipene” bijuši 26 traktori. Uz kādas markas traktora strādājāt Jūs un kādi bija Jūsu darba pienākumi?

- Par traktoristi es nostrādāju divus gadus. Es strādāju uz traktora DT-14, tautā saukta *tukačs*. Tas bija mazais ritenētraktors bez kabīnes, tāpēc ziemā uz tā strādāt nevarēja. Ziemā es vadīju braukšanas apmācību mehānizatoru sagatavošanas kursu dalībniekiem. Braukšanas ap-

mācība notika nevis kā braukšana bez mērķa, bet braucām, piemēram, izvilkt no grāvjiem mašīnas, kas puteņa laikā bija saslīdējušas grāvī. Esmu sēdusies arī pie kāpurķēžu traktora stūres.

Bet dzīvē pirmo es ieraudzīju nevis traktoru, bet tanku, jo esmu kara laika bērns.-

Vai atceraties pirmo darba dienu saimniecībā? Kā Jūs uzņēma pārējie traktoristi, kas bija vīrieši?

- Neatceros gan. Bet traktoristi uzņēma mani labi un lietišķi. Viss jau atkarīgs, kā tu sevi pasniedz un kā tu uzvedies.-

Vai no darba gaitām atmiņā nav palicis kāds interesants un spilgts atgādinājums?

- Par mehānizatori nostrādāju divus gadus, par šoferi – ap 30 gadu. Bet nekas tāds atmiņā paliekošs un spilgts šo darba gadu laikā nenotika. Bija parasts ikdienas darbs, mūsdienu skatījumā brīžiem bezjēdzīgs. Vai tas bija prāta darbs braukt no Keipenes uz Sedu pēc kūdras? Bet braucām. Vasaras sezonas laikā strādājām 14 stundas dienā un septiņas dienas nedēļā. Bija saimniecības direktora pavēle pie sienas, ka jāstrādā. Un mēs visi nekurnēdami strādājām. Tāda bija tā laika dzīve.-

Ja laiku varētu atgriezt atpakaļ, vai divdesmitgadīgā Skaidrīte vēlreiz izvēlētos kļūt par traktoristi un šoferi?

- Nezinu. Ja būtu šo laiku tehnika, tad noteikti jā. Patiesībā traktorista un šofera darbs manu darba gaitu laikā bija ļoti smags un netīrs. Pašai nācās tehniku remontēt. Kaut to pašu ātrumkārbu pārkraut bija grūti un sarežģīti, bet es to izdarīju. Rezerves daļu nebija, nācās funkcionēt, pielāgot, meklēt. Bet kur gan laukos bija tīrāk un vieglāk? Fermā vai uz lauka? -

60. –to gadu avīzrakstā Jūs esat teikusi, ka darbs jāiemīl jau no bērnu dienām. Ar darbā nenosmērētām rokām dzīvi var nodzīvot tikai slaisti un dīkdienī. Vai šodien arī tāpat domājat?

- Bet, protams. Bez sūra darba nekas dzīvē nebūs. Bet, kā jau teicu, tagad šoferiem un traktoristiem ar netīrām rokām nenākas staigāt, jo tehnika ir daudz smalkāka, kvalitatīvāka – tehniskais progress ir liels. Par rokām - tas tā: netēlot kundziņus un dāmītes. –

Mūsdienās cilvēkam ir jāiet līdzī lai kam, jāmacās. Vai Jūs ejat līdzī lai kam?

- Cenšos iet, bet tomēr drusku atpalieku. Datoru esmu apguvusi, orientējos internetā, atrodu visu, kas man tur meklējams, bet gribas vēl un vēl...

Es vēl gribu pateikt vienu lietu. Ja citi runās un domās gremdējas pagātnē, tad man gribētos pagriezt laiku nevis atpakaļ, bet uz priekšu. Es gribētu redzēt, kas interesants sagaida nākotnē, šo jau-

no izzināt, apgūt, iemācīties. Nākotne ir tik aizraujoša un saistoša. Zēl, ka man priekšā nav daudz laika nākotnes izzināšanai. -

Ko Jūs gribētu pateikt jauniešiem, kas ir profesijas izvēles priekšā?

- Izvēlēties mācīties profesiju, kas pašiem patīk, neiespaidoties ne no viena! Domājiet ar savu galvu, nevis ar citu cilvēku viedokli! Tad dzīvē neko neva- jadzēs nožēlot.-

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**



Diemžēl Skaidrītei jaunības bildes nevienu nav. Vai jūs šajā mazajā meitenē atpazīstat Skaidrīti?

Sludinājumi

Pārdod māju “Straumēni”, kas atrodas Ogres novada Keipenes pagastā. Zvanīt un interesēties - Ināra, tel.Nr.29362144.

Pārdodu tomātus. Maruta, tālr.26395851

Vēlos nopirkt grāmatu: Rubene un Ivanova “Adījumu raksti un adīšanas tehnika”, 1957.g.izdevums. Ja kādam tā ir, lūdzu zvanīt Intai, tālr.Nr.26427242.

Atvaļinājumi

Pārvaldes vadītājs **V.Sirsonis** - no 1. - 4.augustam

Sekretāre **B.Mietule**, grāmatvede

I.Drēviņa - no 12. - 25.augustam

Galvenā grāmatvede **L.Mačuka** no 12.- 18.augustam

Grāmatvede **I.Tobiase** - no 5. - 11.augustam

Bibliotēkas vadītāja **I.Pumpure** - no 1. - 4.augustam un no 26.augusta līdz 1.septembrim

Tautas nama darbinieces **S.Zēmele**, **I.Daugaviete**, **M.Circene** - no 12. - 25.augustam

Par siltumapgādi Keipenes ciemā

Ogres novada pašvaldības mājaslapā bija raksts par rekonstruētajām katlumājām Ogrē, Suntažos un Madlienā. Raksta nobeigumā bija aicinājums uzdot rakstiskus jautājumus, ja tādi ir. Izņemtoju šo aicinājumu un uzdevu SIA "MS Siltums" jautājumus, kas interesē gan mani pašu kā ciema daudzdzīvokļu mājas iedzīvotāju, gan pārējos Keipenes ciemā dzīvojošos.

Atbildes uz jautājumiem sniedza SIA "MS Siltums" valdes loceklis **Normunds Ševels**.

Saskaņā ar informāciju Ogres novada pašvaldības mājaslapā siltumapgādes uzņēmums SIA „MS Siltums” šobrīd strādā pie četriem projektiem, tai skaitā arī pie projekta „Siltuma avota efektivitātes paaugstināšana Keipenes pagastā”. Lūzdu pastāstiet, kādas pārmaiņas būs Keipenes pagasta centrālajā katlumājā, īstenojot šo projektu?

- Katlumājā papildus esošajiem katliem tiks uzstādīts jauns šķeldas apkures katls ar augstu automatizācijas līmeni. No šobrīd katlumājā esošajiem katliem tiks izveidots otrs katlu komplekts, kas nodrošinās katlumājas rezervi, ja notiek avārijas apstāšanās, kā arī nodrošinās papildu jaudu aukstajā periodā. -

Kādi būs lielākie ieguvumi pēc projekta īstenošanas?

- Būtiskākais ieguvums ir droša siltumapgāde, par ko ir jādomā laicīgi, jo bieži to saprot tikai tad, kad ir noticis nenovēršamais.

No praktiskās puses patērētājam saņemamākais būs tieši tas, ka apkures katls tiek vadīts automatiskā režīmā ar iepriekš uzstādītiem temperatūras un spiedienu režīmiem, kas nodrošina vienmērīgu temperatūru siltumtīklos un mainās tikai atkarībā no āra gaisa temperatūras, dodot ievērojami labāku iespēju nodrošināt pastāvīgu komfortablu klimatu telpās.-

Projektu izmaksas nav no mazajām, tāpēc keipeniešus – siltuma saņēmējus, interesē, vai pēc projekta realizēšanas nepieaugs siltumenerģijas tarifs?

- Visas šīs projekta izmaksas tiek rūpīgi aprēķinātas un tiek vērtētas visas izmaksas, lai to ietekmē siltumenerģijas tarifs būtiski nemainītos un neradītu lielu papildu slogu iedzīvotājiem, tāpēc plānots, ka nākamajā apkures sezonā SIA "MS Siltums" piemēros Keipenē jau esošo siltumenerģijas tarifu, ko apstiprinājis Ogres novada pašvaldība. Savukārt pēc projekta realizācijas plānots pārrēķināt siltumenerģijas tarifu un izveidot vienotu siltumenerģijas tarifu visos ciemos, kuriem SIA "MS Siltums" nodrošina siltumapgādi. Jauno tarifu izvērtēs un apstiprinās Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā. Šobrīd esošie tarifi, kas apstiprināti

2015. gadā, pagastu ciemos nebūt nav augsti un tikko spēj nosegt vai pat nesedz tādas kārtējos izdevumus kā kurināmā izmaksas, algas, elektrība un nepieciešamie remontu, neatstājot iespējas attīstībai. Tieši kurināmais, algas un elektrība ir vislielākās daļas, kas veido tiešās izmaksas un kuru kāpums pēdējos divos gados ir ļoti straujš, un, ja pagastam būtu jāapstiprina jauns, izmaksām atbilstošs tarifs, tad tā pieaugums būtu par 25-30%.-

Vai līdz š.g. 5.jūnijam izsludinātais iepirkums „Divu biomasas katlumāju būvprojektu izstrāde, autoruzraudzība un pārbūve Keipenē, Keipenes pagastā, Ogres novadā, un Lauberē, Lauberis pagastā, Ogres novadā” ir veiksmīgi noslēdzies un Keipenes katlumājā drīzumā varētu sākties pārbūves darbi?

- Šobrīd iesniegtie piedāvājumi ir vērtēšanā, jau tuvākajā laikā būs zināmi rezultāti.-

Katlumājas pārbūves darbus plānots pabeigt līdz nākamā gada martam. Kā tiks savienoti katlumājas pārbūves darbi ar katlumājas darbību apkures sezonas laikā?

- Katlumājas darbība līdz jauno katlu iedarbināšanai tiks nodrošināta tāpat kā līdz šim ar esošajiem katliem. Būvniecības procesu organizēsīm tā, lai tas neietekmētu siltuma ražošanu un nodošanu iedzīvotājiem. Gadījumā, ja būs nepieciešami atslēgumi, tad tie būs īslaicīgi, kā arī par to informēsīm gan pagasta pārvaldi, gan iedzīvotājus. -

Kas 2019./2020.g. apkures sezonā sniegs siltumenerģijas ražošanas pakalpojumu Keipenes ciema iedzīvotājiem – SIA „MS Siltums” vai Keipenes pagasta pārvaldes struktūrvienība – komunālā daļa?

- Iedzīvotājiem šajā jomā nekas nemainīsies, apmaksas kārtība paliks tāda pati kā līdz šim. SIA "MS Siltums" saskaņā ar Ogres novada domes lēmumu slēdz līgumu ar Keipenes pagasta pārvaldi, kurai arī izraksta rēķinus par iedzīvotājiem nodoto siltumenerģiju. Šāda kārtība jau piecus gadus darbojas gan Suntažos, gan Madlienā. -

Ja pakalpojumu sniegs SIA „MS Siltums”, kam un kādā veidā siltuma saņēmēji varēs samaksāt par piegādāto siltumu? Un kam ziņot par problēmām ar siltuma piegādi?

-Daļu no šī jau atbildēju iepriekš par apmaksas kārtību, bet par avārijām apkures sistēmā lūdzam ziņot mūsu dežurantam pa tālruni 29175691. Par citiem jautājumiem, kas saistīti ar siltumapgādi var rakstīt uz epastu: ms.siltums@ogresnovads.lv

Jebkādas pārmaiņas nes līdzi arī zināmu satraukumu. Nobeigumā: ko Jūs gribētu pateikt keipeniešiem, kas par gaidāmajām pārmaiņām varbūt ir nedaudz satraukušies?

- Jau 2013.gadā Ogres novada pašvaldība uzsāka plānu, lai sakārtotu siltumapgādes ražošanas un pārvades sistēmas novadā, piesaistot Eiropas fondu līdzekļus, dibinot pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību "MS Siltums". Kā viens no svarīgākajiem iemesliem bija tas, ka siltumenerģijas ražošanas iekārtas un siltumtīkli tieši ciemos ir nolietojušies, ar zemu lietderību, bet, lai veiktu apkures katlu nomaiņu vai kādus sistēmu uzlabojumus, pašvaldībai būtu jāmeklē līdzekļi savā kasē, kas savukārt atņemtu līdzekļus citām jomām, piem., izglītībai, sportam, sociālai palīdzībai u.c.

Siltumapgādei bez katlumājas un siltumtrasēm ir vēl otra puse, kuru bieži pievelk klāt pie ražošanas, bet kas patiesībā ir apsaimniekošanas jautājumi un jānodrošina īpašuma īpašniekam (daudzdzīvokļu mājās - dzīvokļu īpašnieku kopība) vai nolīgtam apsaimniekotājam. Tās ir visas ēkas iekšējās komunikācijas, ieskaitot siltumapgādes sistēmas ēkā. Par to, kas ir ēkās aiz nodēfētajām piederības robežām, kas parasti ir pirmie ievadventīļi vai tuvākās komunikāciju akas, neatbild ne siltuma ražotājs, ne pagasts, ne pašvaldība, un tāpēc pašvaldība, sakārtojot siltumenerģijas ražošanas sadaļu, nevar atrisināt problēmas, kuras jau pašā saknē ir tieši ēkā – kas galvenokārt ir nevienmērīga siltumenerģijas sadale pa stāvvadiem un dzīvokļiem, kam par iemeslu ir laika gaitā aizsērējušas caurules, siltuma sadales sistēmas- siltummezgla neesamība, nepareiza radiatoru nomaiņa, izjaucot ēkas iekšējo siltumapgādes sistēmu. Šeit, lai veiktu uzlabojumus, ir jāiesaistās pašiem dzīvokļu īpašniekiem. Tiesa, tas arī nav lēti, bet ir piemēri, kur dzīvokļu īpašnieki daudzdzīvokļu mājās, pakāpeniski un neatlaidīgi veicot uzlabojumus paši, uzlabo vispārējo ēkas fizisko stāvokli, uzlabojot savu komforta līmeni, paaugstinot īpašuma vērtību un samazinot izdevumus par saņemtajiem pakalpojumiem. Protams, ir pretēji piemēri, bet cilvēku informētība ar katru gadu pieaug, un arvien vairāk rodas izpratne, ka, veicot remontu tikai dzīvoklī, savu dzīves kvalitāti var uzlabot tikai uz laiku, un beigās var sānākt daudz dārgāk, ja ēkas kopīpašumā esošajā daļās (iekšējās komunikācijas, koplietošanas telpas, ēkas norobežojošās konstrukcijas u.c.) nesāk veikt remontus un uzlabojumus.-

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

SKOLAS ZIŅAS



Zinību diena
Ķeipenes pamatskolā
2019.gada 2.septembrī!

Ķeipenes pamatskola gaidīs savus audzēkņus un vecākus uz Zinību rītu plkst. 10.00.

Kopsapulce pirmsskolas un pamatskolas bērnu vecākiem Ķeipenes pamatskolas telpās pēc Zinību rīta.

Ar ko noslēgti līgumi

Ķeipenes pamatskolas pirmsskolas izglītības no 1,5 līdz 4 gadiem veco bērnu grupiņas telpu atjaunošanas darbus, tai skaitā arī grīdas seguma atjaunošanu, veic **IK “Delmonte”**, līgums noslēgts 04.06.2019., līguma summa 19894,40 euro bez PVN.

Par Ķeipenes pamatskolas sporta zāles atjaunošanu 03.06.2019. noslēgts līgums ar **SIA “Hercules”**, līguma summa 17764,52 euro bez PVN.

Par Ķeipenes pamatskolas sporta ģērbtuves telpu atjaunošanu līgums 17.07.2019. noslēgts ar **IK “Delmonte”**, līguma summa 6085,74 euro bez PVN.

Konkursā „Ogres novada sakoptākā sēta 2019” šogad piedalās trīs īpašumi

Šogad no Ķeipenes pagasta Ogres novada pašvaldības rīkotajā konkursā „Ogres novada sakoptākā lauku sēta 2019” piedalās trīs īpašumi:

īpašums „Liepas” (īpašniece Dace Krievāne) vērtējuma grupā individuālās dzīvojamās mājas pagastu ciemos;
īpašums „Vaivari” (īpašnieks Aivars Gūte) vērtējuma grupā viensētas ārpus pagastu ciemiem;
īpašums „Liepalejas” (īpašnieks Gennadijs Kuzmins) vērtējuma grupā viensētas ārpus pagastu ciemiem.

Konkursa vērtēšanas komisija Ķeipenes pagastā bija š.g. 25.jūlijā un apsekoja konkursam pieteiktos īpašumus. Tagad atliek gaidīt vērtēšanas rezultātus un jācer, ka tie ķeipeniešiem kā katru gadu būs ļoti labi!

Izglītības iestādes gatavojas jaunam darba cēlienam

Vēl tikai mēnesis, un atkal mēs dzirdēsim bērnu čalas skolā. Pirmsskolas bērniņi, pēc vasaras atpūtušies, jau tiksies ar audzinātājiem 5.augustā.

Kamēr pirmsskolas bērni bauda vasaras atpūtu, mazo bērnu grupiņā remontdarbi rit pilnā sparā. Celtnieku puīši cenšas visus darbus paspēt līdz septembra sākumam, lai mazajiem ķipariem būtu prieks atgriezties gaisā un mājīgās telpās.

Arī pirmsskolas rotaļlaukumā norit uzlabojumi, par ko parūpējušies Ķeipenes galdniecības vīri. Viņi uztaisījuši brīnumskaistas lietas: smilšu kasti, tiltiņu, līdzsvara balķi un nojumīti, kur bērniem radoši un brīvi izpausties.

Pirmsskolas izglītības ēkas teritorijas sakopšanā iesaistās un palīdz Ķeipenes pagasta pārvaldes darbinieki. Santehniķis Aigars Ozoliņš izzāģēja vecos kokus, savukārt ar daiļdārziņieces Marutas Grīnbergas gādību ir iekārtotas skaistas puķu dobes. Palīgstrādnieks Māris Liepiņš palīdz dažādos ar skolu saistītos remonta darbos.

Augusta sākumā pirmsskolas ēkas teritorijā tiks uzlikts žogs, lai ierobežotu āra laukumaiņa teritoriju un bērniem būtu droša un sakārtota vide.

Mūs ik pa laikam atbalsta nezināmi labvēļi, kuri dāvina rotaļlietas un dažādas mantas, kuras izmantosim ikdienas darbā ar bērniem. Ir daudz cilvēku, kuri mums tic un cenšas palīdzēt, cik vien var. To ļoti novērtējam un sakām lielu paldies ikvienam.

Savukārt Ķeipenes pamatskolā drīz tiks pabeigta sporta zāles grīdas seguma nomaiņa. Arī skolas sporta ģērbtuvēs tiks nomainīts grīdas segums.

Vajadzību ir ļoti daudz, bet solīti pa solīti par visu tiek gādāts un domāts. Nepārtraukti domājam par to, lai ikviens bērns mūsu iestādēs justos labi.

Mūsos joprojām ir ticība un pārliecība par mazajām skolām ar ģimeniskām vērtībām. Šajās skolās valda īpaša attieksme pret ikvienu bērnu un viņa vecākiem.

Nesen izdota bērnu dārza ekspertes Danas Gulbes grāmata „Kas notiek bērnu dārzā”, kur ir šādi vārdi: „*Bērnu dārza un ģimenes saistībai ir jābūt vēl ciešākai, nekā tā ir tagad, jo bērnu dārza vecums ir pamats cilvēka personības veidošanā, kas ietekmēs viņa izvēles un spriedumus ilgi pēc 7.dzimšanas dienas, tāpēc bērnu dārzu un tajā notiekošo nedrīkst novērtēt par zemu*”.

„*Lai cik ļoti gribas savam bērnam dot pašu labāko, sākumskolas sakarā es iesaku nekrist smalko centru skolu vilinājumā. Skolas prestižs un lūmenis ir svarīgi faktori, taču ne pirmajās klasēs. Ja iespējams, izvēlēties skolu ar nelielu bērnu skaitu klasē un ļaujiet bērniem skolā ieskrieties lēnām, mierīgi, bez stresa, ko sniedz lielās skolās ar vairākiem stāviem un lielu skaitu bērniem katrā klasē.*”

Mēs pilnībā piekrītam D.Gulbes rakstūtajam.

Ķeipenes pamatskolas direktore Agnese Leppe



Cerams, ka Ķeipenes pirmsskolas vecuma bērni priecāsies par šovasar tapušajiem tiltiņu un nojumīti (nojumīte attēlā vēl tapšanas stadijā).



Jūlija jubilār!

kā līgana sieva
vasara,
izlaidusi savus kalmju
matus,
mazgājas ezerā,
un zem viņas
pirkštiem
uzzied ūdensrozēs.

/L.Gulbe/

Joprojām ir skaistā vasara – saules,
ziedēšanas, rosības un līksmības laiks.
Un Tavs piedzimšanas laiks arī.
Sūtām sveicienus Tev dzimšanas
dienā! Novēlējums jubilejā īss: „Negaidīt
brīnumus, mirklus tvert, laiku kā
dzirkstošu sulu dzert”!
Un turpināt izbaudīt vasaru!



Laiks nesātīgs - tas neatdos ne nieka,
Lai kā mēs skumtu, sērotu un lūgtos,-
Ne siržu puteni, šo pārno sniegu,
Ne noslēpumus, pusnakts dārzos plūktos.

Laiks. Sniegi šalc, un ziedi puteno-
Laiks vējo saprātīgi, lietišķi un dzedri.
Kas aizsmaržojis – neatgūt neko,
Un labi vien. Un nevajag. Un nedrīkst.
/D.Dreika/

Sirsnīgi sveicam jūlijā dzimušos
ķeipeniešus, kuri jūlijā sasnieguši apaļus un cienījamus gadu skaitļus:
Elzu Pelši 90.jubilejā un Valdi Rušīņu 70.jubilejā!

Neskumstiet par aizsmaržojušo laiku un nezaudējiet mirkļa burvību,
domājot par to, kas būs pēc šī mirkļa! Veselību, prieku par dzīvi, spēku un
enerģiju un vēl daudz skaistu un baltu dzīves dieniņu!

MŪŽĪBĀ aizgājis

*Cik gan cilvēka mūžs ir īss:
Te saule, prieks, sapņi, bet pēkšņi
pārdeg viss.
Prieks noriet, sazīn kur pazūd
sapņi,
Un saules gaisma nevis caur
stariem,
bet pelnu atblāzmā līst...
/M.Svīķe/*

2019.gada 21.jūnijā 58 gadu
vecumā mūžībā aizsaukts
Arnīs Jučinskis.

Visdziļākā līdzjūtība tuviniekiem!

LĪDZJŪTĪBA



Tajās lapās,
Ko mūžības vēji šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.

Mūžības ceļos devies
Arnīs Jučinskis.

Izsakām līdzjūtību, dalot sāpju
smagumu, mammai **Hertai
Jučinskaī.**

„Vizbuļu” iedzīvotāji

STĀRKA

ZINĀS



Ļauj brīdi pacieņoties
Tavā mazajā pasaulītē, bērns.
Tur ieešu aplipusi
Lielās pasaules bēdām un
bailēm.
Pie rokas turoties tev,
staigāšu piesardzīgi,
lai nesaminu baltus un trauslus
sapņus,
lai neuzmodinu
laumiņas ziedlapu gultās
un silmalā snaudošo milzi...
Turi manu roku, bērns!
Tavā pasaulē visi ceļi vēl taisni
un gludi;
Katra lieta un vieta izstaro
gaismu, un ātri pagaist ēnas...
/M.Landmane/

Sirsnīgi sveicam laimīgos
vecākus: **Annu Adijāni** un
Vasiliju Dubjuku ar meitiņas
Danas piedzimšanu un **Lauru**
un **Vasiliju Raiļanu** ar dēliņa
Kristiāna piedzimšanu!
Lai abi mazulīši aug mīļēti,
loloti, veseli, ņipri un laimīgi!

Kultūras pasākumi 2019.gada augustā

2.augustā plkst.20.00

Keipenes kinostacijā vides deju
etīdes dzīvās mūzikas pavadībā.
Gaismas, projekciju spēles un kino

2. augustā plkst.21.15

Keipenes brīvdabas estrādē
laikmetīgo deju uzvedums
"Krāsas"

2.augustā ap plkst.22.30 nakts plenērs Krustiņu kvartālā.

Gaismas spēles, mākslas perfor-
mances, luminiscējošas un atstaro-
jošas krāsas efekti, radoša gaisotne
un jaunie mūziķi – **Matīss Žilinskis**
(klavieres), **Paula Saija** (vokāls),
Iļva Bāliņa (vijole), **Ernests Valts**
Circenis (klavieres, akordeons)

Sarunas un kafija, tēja un nakts
burvība. Darbosies bufete.

6.augustā no plkst.11.00 līdz 13.00
pie Keipenes tautas nama Māksli-
nieku savienības biedru **12. Ķeipe-
nes plenēra darbu izstāde**